

3. Jei į 2 klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar valstybė narė gali nuspręsti, kad nėra nepagrįstos naštos, susijusios su papildomų privalomų paslaugų, kurių neapima šios direktyvos II skyrius, teikimu, jei įmonė apskritai gavo pelno iš visų šių paslaugų teikimo, kai tokios paslaugos kyla iš įmonės įpareigojimo teikti universaliąsias paslaugas, ir, be kita ko, gavo pelno iš teikimo paslaugų, kurias ji būtų teikusi ir nebūdama įpareigota teikti universaliąsias paslaugas?
4. Ar Universaliųjų paslaugų direktyva draudžia valstybei narei nustatyti taisykles, pagal kurias paskirtosios įmonės gryniosios sąnaudos, susijusios su universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimu remiantis šios direktyvos II skyriumi, turi būti apskaičiuojamos kaip visų pajamų ir visų sąnaudų, susijusių su nagrinėjamų paslaugų teikimu, įskaitant ir tas pajamas bei sąnaudas, kurių įmonė taip pat būtų turėjusi ir nebūdama įpareigota teikti universaliąsias paslaugas, skirtumas?
5. Jeigu aptariamos nacionalinės taisyklės (žr. 1-4 klausimus) taikomos papildomai privalomai paslaugai, kuri turi būti teikiama ne tik Danijoje, tačiau ir Danijoje, ir Grenlandijoje, kuri pagal SESV II priedą yra užjūrio šalis ar teritorija, ar atsakymai į 1-4 klausimus tuomet taip pat taikomi tai įpareigojimo daliai, kuri susijusi su Grenlandija, kai įpareigojimas nustatytas Danijos valdžios institucijų Danijoje įsisteigusiai įmonei ir ta įmonė Grenlandijoje nevykdo kitos veiklos?
6. Kokią svarbą atsakymams į 1-5 klausimus turi SESV 107 straipsnio 1 dalis, 108 straipsnio 3 dalis ir 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl SESV 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kuri yra skiriama kaip kompensacija už viešąją paslaugą tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas ⁽²⁾?
7. Kokią svarbą atsakymams į 1-5 klausimus turi minimalaus konkurencijos iškraipymo principas, *inter alia*, įtvirtintas Universaliųjų paslaugų direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 2 dalyje, preambulės 4, 18, 23 ir 26 konstatuojamosiose dalyse ir IV priedo B dalyje?
8. Jei Universaliųjų paslaugų direktyvos nuostatos draudžia 1, 2 ir 4 klausimuose nurodytus nacionalinius mechanizmus, ar šios nuostatos ir draudimai turi tiesioginį poveikį?
9. Į kokius kitus konkrečius veiksnius reikėtų atsižvelgti vertinant, ar nacionalinis prašymų terminas, aprašytas [13] punkte, ir jo taikymas atitinka ES teisėje įtvirtintus sąžiningo bendradarbiavimo, lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus?

⁽¹⁾ OL L 108, 2002, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367.

⁽²⁾ OL L 7, 2012, p. 3.

2015 m. liepos 3 d. *Consiglio di Stato* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del
Ministero

(Byla C-335/15)

(2015/C 294/53)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Atsakovė: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Prejudicinis klausimas

1. Ar pagal 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/85/EEB ⁽¹⁾ 11 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktą, 2 punkto b papunktį, 3 punktą ir priešpaskutinę ir paskutinę konstatuojamąsias dalis, SESV 157 straipsnio (EB ex 141 straipsnis) 1, 2 ir 4 dalis, SESV 158 straipsnį (EB ex 142 straipsnis), kuriame nurodyta, kad „[v]alstybės narės stengiasi išlaikyti esamą mokamų atostogų sistemų lygiavertiškumą“, 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB ⁽²⁾ 2 straipsnio 2 dalies c punktą ir 14 straipsnio 1 dalies c punktą, sietinus, be kita ko, su šios direktyvos 15 straipsniu ir 23 bei 24 konstatuojamosiomis dalimis, ir galiausiai Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (2000/C 364/01) 23 straipsnį draudžiama tokia nacionalinės teisės norma, kaip antai 1981 m. vasario 19 d. Įstatymo Nr. 27 3 punkto pirmą pastraipą (redakcija iki 2004 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 311 1 straipsnio 325 dalimi padarytų pakeitimų), kurioje numatyta, kad šiame straipsnyje nustatytas priedas nemokamas privalomų motinystės atostogų laikotarpiu iki 2005 m. sausio 1 d.?

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/85/EEB dėl priemonių, skirtų skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių ir neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų sauga ir sveikata, nustatymo (dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) (OL L 348, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 110).

⁽²⁾ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) (OL L 204, p. 23).

**2015 m. liepos 6 d. Europos ombudsmeno pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. balandžio 29 d.
Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-217/11, *Staelen/Europos
ombudsmenas***

(Byla C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Europos ombudsmenas, atstovaujamas G. Grill

Kita proceso šalis: Claire Staelen

Apelianto reikalavimai

Pagrindiniai reikalavimai:

— panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-217/11 dėl to, kad, pirma, jame teismas padarė išvadą, kad:
a) Ombudsmenas padarė kelis pažeidimus, kurie yra pakankamai rimti Sąjungos teisės pažeidimai; b) kad įrodyta reali neturtinė žala ir c) kad tarp Bendrojo Teismo nustatytų pažeidimų ir šios neturtinės žalos yra priežastinis ryšys, ir antra, kad priteisė iš Ombudsmeno 7 000 eurų žalai atlyginti,

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą, jeigu Bendrojo Teismo sprendimas bus panaikintas.

Nepatenkinus pagrindinių reikalavimų

— grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui, jeigu jo sprendimas bus panaikintas, ir

— priimti tinkamą ir teisingą sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.